

[Dræbye]

Skriftlig begrundelse

Forliget om EFs finansiering betyder en forøgelse af det danske bidrag med et milliardbeløb. Det må være rimeligt, at en sådan underkastes samme behandling i folketinget som et lovforslag.

Udenrigsministeren (Kjeld Olesen):

Jeg kan svare, at udgiften finansieres over EFs budget. Det er, hvad der betegnes som en lovbunden udgift, der følger af Danmarks medlemskab. Der er således ikke grundlag for nogen national lovgivning. Denne udgift adskiller sig ikke principielt fra alle andre udgifter på EFs budget, som alle er en direkte følge af vedtagelser i Ministerrådet.

Med hensyn til den hjemlige procedure har regeringen valgt den fremgangsmåde, der gælder ved forhandlinger i EF, og som er fastlagt i tiltrædelseslovens § 6, stk. 2, samt i de efterfølgende beretninger fra folketingets markedsudvalg, der fastlægger samarbejdsformen mellem regeringen og folketinget. Denne fremgangsmåde indebærer, at regeringen forelægger et forhandlingsoplæg i folketingets markedsudvalg, og regeringen forhandler herefter på dette grundlag, forudsat at der ikke under drøftelserne i folketingets markedsudvalg har kunnet konstateres flertal imod det fremlagte forhandlingsoplæg.

Regeringen underrettede fredag den 30. maj folketingets markedsudvalg om forløbet af forhandlingerne i Bruxelles. Det blev konstateret, at det indgåede kompromis ligger inden for rammerne af det forhandlingsoplæg, som regeringen tidligere havde forelagt folketingets markedsudvalg.

Dræbye (RV):

Jeg skal ikke give udtryk for, at svaret overrasker mig. Men situationen er jo for det første den, at folketinget normalt behandler – nu skal jeg lade være med at bruge ordet lovgiver – sager af langt mindre størrelsesorden, end der er tale om i dette tilfælde. For det andet er det ikke kun ved denne EF-sag, men ved en række andre EF-sager betænkeligt, at den behandling, som vi giver disse sager, alene foregår for lukkede døre i markedsudvalget og i enkelte tilfælde i andre af folketingets stående udvalg, men at sagerne ikke som andre af folketingets beslutninger med en tilsvarende rækkevidde underka-

stes en egentlig offentlig behandling. For det tredje er situationen den, at det forlig, der er indgået i EF, også i realiteten – jeg ved godt, at man har kringlet sig udenom formelt – bryder med forudsætningerne for den måde, man beregner de enkelte landes tilsvær til EF på, sådan som de indgik i den lovgivning, som førte Danmark ind i EF. Det gør det, fordi man i realiteten nu er begyndt at regne med og forhandler om nettobidrag. Oprindeligt var situationen den, at man vel ud fra de enkelte finansieringsformer kunne finde ud af, hvad man skulle betale til EF, men ordet nettobidrag for det enkelte land optræder ikke blandt forudsætningerne for den danske tiltræden.

Jeg synes, disse tre grunde hver for sig kunne have talt for, at regeringen – om ikke andet så for at skabe den fornødne offentlighed om sagen – havde bedt om et mandat i form af et lovgrundlag eller en folketingsbeslutning.

Ib Christensen (DR):

Jeg har stillet et skriftligt spørgsmål til statsministeren af nogenlunde samme karakter som det spørgsmål, hr. Dræbye har stillet, og heller ikke jeg er tilfreds med det svar, som udenrigsministeren har givet. Jeg skal ikke her anfægte den fulgte procedure. Det vil jeg vende tilbage til, når jeg får det skriftlige – og formentlig mere udførlige – svar fra statsministeren. Det, jeg vil spørge udenrigsministeren om, er, om han ikke mener, at det trods alt er principielt betænkeligt, at et så stort beløb som 550 mill. kr., som det er i 1980 – endog indeværende finansår – og næste år, kan bevilges, uden at finansudvalget får så meget som et aktstykke derom, bare en rutinemæssig aktstykkemeddelelse derom, når vi tænker på, at ved andre lovbundne udgifter skal finansudvalget have forelagt sagerne, bare der er tale om en bevilling i størrelsesordenen 1 mill. kr. Jeg synes, det er en overordentlig betænkelig praksis, og derfor synes jeg, regeringen bør overveje – og jeg vil bede ministeren svare på, om han er villig til at overveje – at ændre praksis, når der er tale om så vidtrækkende ændringer. Det drejer sig om en meget betydelig forøgelse af det budgetbidrag, som Danmark skal give til De europæiske Fællesskaber allerede i indeværende år, og det er ikke tilfredsstill-